

Stotinu biblijskih argumenata u korist biblijsko unitarističke vere

Naslov originala: Samuel Barrett

One Hundred Scriptural Arguments for the Unitarian Faith

American Unitarian Association, Boston 1825. god.

Copyright 2020 © www.biblijski-monoteizam.com

Izdavač: Aleksandar Vuksanović, Bazel, Švajcarska

Prevod: Marija Ivković

Unitarijanistički hrišćani (Biblical Unitarians) veruju da je Isus Hrist Sin Božiji i Spasitelj ljudi. Oni veruju u njegovu božansku misiju i u božansku prirodu njegovih doktrina. Veruju da je Evandjelje koje je on proklamovao došlo od Boga; da znanje koje ono obuhvata, moralnost koju objedinjuje, duh koji udiše, prihvatanje koje pruža, obećanja koja daje, izgleda koje izlaže, nagrade koje predlaže, kazne kojima preti, sve to potiče od velikog Boga JHVH. Ali ne veruju da je Isus vrhovni Bog. Oni veruju da, iako uzdignut daleko iznad svih drugih stvorenih oblika inteligencije, on jeste biće koje se razlikuje od Svevišnjeg Oca, tj. koje je inferiorno i zavisno od istog. Zbog ovog verovanja, između ostalih, oni izlažu sledeće argumente zasnovane na Bibliji.

1. Usled toga što je Hrist predstavljen od strane svetih pisaca kao neko ko se razlikuje od Boga Oca isto koliko se jedan čovek razlikuje od drugog. "A i u zakonu vašem stoji napisano da je svedočanstvo dvojice ljudi istinito. Ja sam koji svedočim sam za sebe, i svedoči za mene Otac koji me posla" (Jovan 8:17-18).

2. Jer ni on nikada nije za sebe rekao da je Bog, naprotiv, pričao je o tome kako ga je Otac, kao Bog, i kao jedini Bog, poslao. "A ovo je život večni da poznaju Tebe jedinog istinitog Boga, i koga si poslao Isusa Hrista" (Jovan 17:3). Ove reči je naš Spasitelj koristio kada se ozbiljno molio "svom Ocu i našem Ocu".

3. Jer je on proglašen, nebrojano puta, Sinom božijim. "I gle, glas s neba koji govori: Ovo je Sin moj ljubazni koji je po mojoj volji." (Matej 3:17). Da li Sin može da bude jednak i isti svom Ocu?

4. Jer je on načinjen Hristom (Dela 2:36), miropomazan od strane Boga "Isusa iz Nazareta pomaza Bog Duhom Svetim i silom" Da li je onaj koji vrši miropomazanje isti kao onaj što je miropomazan?

5. Jer je predstavljen kao Sveštenik. "Zato, braćo sveta, zajedničari zvanja nebeskog, poznajte poslanika i velikoga sveštenika, kog mi priznajemo, Isusa Hrista," (Jevrejima 3:1). Posao velikog sveštenika je da služi Bogu. Hrist, samim tim, kao veliki sveštenik, ne može da bude Bog.

6. Jer je Hrist posrednik između "Jednog Boga" i "Ljudi". "Jer je jedan Bog, i jedan posrednik Boga i ljudi, čovek Hristos Isus" (1. Timotiju 2:5).

7. Jer je kao Spasitelj ljudi on poslat od strane Oca. "I mi videsmo i svedočimo da Otac posla Sina da se spase svet" (1. Jovanova 4:14).

8. Jer je on Apostol koga je Bog postavio. "Gledajte na apostola ... Hrista Isusa, Koji je veran Onome koji ga stvorio" (Jevrejima 3:1-2).

9. Jer je Hrist predstavljen kao naš posrednik sa Bogom. "Zar Hristos Isus koji umre, ne, koji vaskrse, koji je s desne strane Bogu, koji se i moli za nas?" (Rimljanima 8:34).

10. Jer je Hristov načelnik Bog. "Ali hoću da znate, da je svakome čoveku glava Hristos, a čovek je glava ženi, a Bog je glava Hristu" (1. Korinćanima 11:3).

11. Jer u istom smislu kojim nam je rečeno da pripadamo Hristu, za Hrista se kaže da pripada Bogu. "A vi ste Hristovi, a Hristos Božji" (1. Korinćanima 3:23).

12. Jer Hrist kaže: "Otac moj koji mi ih daje veći je od svih" (Jovan 10:29). Zar nije otac, samim tim, veći od sina?

13. Jer on potvrđuje, u drugom trenutku, i bez i najmanje kvalifikacije "Otac moj veći od mene" (Jovan 14:28).

14. Zbog toga što on zapravo poriče da je Bog kada kaže: "Što me pitaš za dobro? Samo je jedan dobar, a to je Bog" (Matej 19:17).

15. Zato što naš Spasitelj, time što je rekao: "Ja i moj Otac smo jedno", svojim sledbenicima razjašnjava da nije mislio na jednu supstancu, jednaku po moći i slavi, već na jednu, jednaku po privrženosti i koncepciji, kao što se jasno vidi u molitvi koju on nudi svom Ocu u njihovo ime - "da svi jedno budu, kao ti, Oče, što si u meni i ja u tebi, da i oni u nama jedno budu, da svet veruje da si me ti poslao" (Jovan 17:21).

16. Jer se Otac Bog Isusa Mesije isto kao što je Bog hrišćana. "Reče joj Isus: idi k braći mojoj, i reci im da se uzdižem k Ocu svome i Ocu vašemu, i Bogu svome i Bogu vašemu." (Jovan 20:17).

17. Jer apostol kada govori o Bogu kaže da, za razliku od "Gospoda Isusa Hrista", on je "jedini Moćnik" i da je on „jedini besmrtn" (1. Timoteju 6:15-16).

18. Zbog toga što isti taj apostol daje brzu izjavu da je Otac jedan Bog i da ne postoji nijedan drugi. "Jer ako i ima stvorenja koja se zovu bogovi, bilo na nebu ili na zemlji, ako i ima više bogova i više gospoda, ipak je nama samo jedan Bog, Otac, od koga je sve i čiji smo mi" (1. Korinćanima 8:5-6).

19. Jer je moć koju je Isus posedovao, kako je on to sam tvrdio, bila data njemu. "Dade mi se svaka vlast" (Matej 28:18).

20. Jer poriče to da je on sam autor svojih čudesnih dela, već ih pripisuje Ocu, ili svetom Duhu Boga. "Otac koji stoji u meni, tvori dela svoja" (Jovan 14:10). "ja pomoću Duha Božjeg teram napolje demone," (Matej 12:28).

21. Jer on izričito kaže da ova dela svedoče ne o njegovoj sopstvenoj moći nego o tome da ga je Otac poslao (Jovan 5:36).

22. Jer on izričito potvrđuje da su dela obavljena ne u njegovo ime, već u ime Oca (Jovan 10:25).

23. Jer on uverava da "njega potvrdi Otac, Bog.", tj. Bog Otac je ovog Isusa potvrdio (Jovan 6:27).

24. Jer on izjavljuje da nije autor sopstvene doktrine. "Moja nauka nije moja, nego onoga koji me je poslao" (Jovan 7:16-17).

25. Jer on sebe predstavlja kao nekoga kome instrukcije daje Otac. "Kako me je naučio Otac, tako govorim" (Jovan 8:28).

26. Jer stalno navodi Oca kao poreklo autoriteta u skladu sa kojim priča i deluje. "Jer kao što Otac ima život u sebi, tako dade i sinu da ima život u sebi. I dade mu vlast da sudi, jer je Sin čovečji." (Jovan 5:26-27).

27. Jer je priznao sopstvenu zavisnost od Nebeskog Oca koji mu pruža primer i koji ga usmerava pri njegovom delovanju. "Ne može Sin ništa činiti sam od sebe, nego što vidi da Otac čini. Jer što on čini, to isto čini i Sin" (Jovan 5:19). "Jer Otac voli Sina i pokazuje mu sve što sam čini;" (Jovan 5:20).

28. Jer kaže: "Ja ne tražim slave svoje; nego poštujem Oca" (Jovan 8:49-50).

29. Jer izjavljuje: "Ako se ja sam slavim, slava je moja ništa. Otac je moj taj koji me slavi," (Jovan 8:54).

30. Jer je Apostol izjavio da u Hristu živi sva punina, jer je to tako Otac hteo. (Kološanima 1:19).

31. Jer je Hrist jednolično predstavljen u Svetom pismu, ne kao primaran već posredni uzrok svih stvari koji imaju veze sa našim spasenjem. "Jedan Bog, Otac, od koga je sve i čiji smo mi, i jedan Gospod, Isus Hristos, kroz koga je sve i kroz koga smo i mi" (1. Korinćanima 8:6).

32. Jer on izjavljuje: "ne dođoh sam od sebe" na svet, „nego me On posla" (Jovan 8:42; 7:28). Isus je znao da je poslat od Boga i da je otišao Bogu (Jovan 13:3).

33. Jer tvrdi da mu najviša mesta u sopstvenom carstvu nisu dostupna. "Da sedite s desne strane meni i s leve ne mogu ja dati, nego će se to dati samo onima kojima je spremio Otac moj" (Matej 20:23).

34. Jer naš Spasitelj, kada govori o svojim sledbenicima u budućnosti, kada će oni tačnije razumeti sve što se njega samog tiče, ističe da će oni znati da on u potpunosti zavisi od Oca. "Kad podignete Sina čovečjega (razapnete ga), poznaćete šta sam ja (Mesija), i da ništa od sebe ne činim, nego kako me nauči Otac, onako govorim" (Jovan 8:28).

35. Jer je naš Spasitelj uvek tvrdio da nema sopstvenu volju, već da je u potpunosti vođen i usmeravan voljom Nebeskog Oca. "Jer ja siđoh s neba ne da činim svoju volju, nego volju onoga koji me posla (Jovan 6:38).

36. Jer on izrazito poriče to da je on neko ko nezavisno postoji od Oca i poseduje božanske odlike. "Kao što mene posla živi Otac, i ja živim po Ocu, tako će i ko mene jede živeti po meni" (Jovan 6:57).

37. Jer on izričito poriče da ima božiji atribut večne egzistencije. "Jer kako što otac ima život u sebi, kao što dade i sinu da ima život u sebi" (Jovan 5:26).

38. Jer negira to da on sam poseduje božansku odliku svemoćnosti. "Ja ne mogu ništa činiti sam od sebe" (Jovan 5:30).

39. Jer izričito poriče to da poseduje božansko svojstvo svemoći. "A o danu tom i času niko ne zna, ni anđeli nebeski, do Otac moj sam" (Matej 24:36; Marko 13:32).

40. Jer se za Hrista u Svetom pismu kaže da ga „đavo kuša" (Matej 4:1). Ali „Bog se ne može zlom iskušati" (Jakovljeva 1:13).

41. Jer se za našeg Spasitelja kaže da je "proveo svu noć na molitvi Božijoj" (Luka 6:12). Zašto bi se Hrist molio ako je on sam Bog?

42. Jer se u prisustvu brojnih ljudi pred svoje vaskrsnuće zahvalio Ocu za to što ga je saslušao. "Oče! Hvala Ti što si me uslišio. A ja znadoh da me svagda slušaš" (Jovan 11:41-42).

43. Jer je Isus molio svog Oca da ga proslavi. "I sad proslavi Ti mene, Oče, u Tebe samog slavom koju imadoh u Tebe pre nego svet postade." (Jovan 17:5). Biće koje se moli Bogu da ga proslavi ne može biti Bog.

44. Jer je on molio "Ako je moguće da me mimoide čaša ova; ali opet ne kako ja hoću nego kako Ti." (Matej 26:39). Može li jedan Bog da ima dve razne volje?

45. Jer je rekao: „Bože moj! Bože moj! Zašto si me ostavio?" Matej 27:46. Može li neko ko izgovori ovo da bude Vrhovni Bog?

46. Jer nikada obožavanje nije usmerio ka sebi, Sinu, niti Svetom Duhu, što je trebalo da uradi ako su Sin i Sveti duh Bog; već je obožavanje usmeravao ka Ocu.

47. Nikada nije nalagao svojim sledbenicima da obožavaju njega ili svetog Duha, već samo Oca. "Kad se molite Bogu govorite: Oče naš koji si na nebesima" (Luka 11:2). "I u onaj dan nećete me pitati nizašta. Zaista, zaista vam kažem da šta god uzijstete u Oca u ime moje, daće vam." (Jovan 16:23). "Ali ide vreme, i već je nastalo, kad će se pravi bogomoljci moliti Ocu duhom i istinom, jer Otac hoće takve bogomoljce" (Jovan 4:23).

48. Jer Apostoli nemaju običaj da religijske obrede upućuju Hristu, već Bogu Ocu kroz Hrista. "Zahvaljujem Bogu svom kroz Isusa Hrista Gospoda našeg" (Rimljanima 7:25). "Jedinom premudrom Bogu, kroz Isusa Hrista, slava vavek. Amin." (Rimljanima 16:27). "Toga radi priklanjam kolena svoja pred Ocem Gospoda našeg Isusa Hrista," (Efescima 3:14).

49. Jer se apostol Petar, odmah nakon što je bio ispunjen svetim Duhom na dan Trojice, obratio Jevrejima: "Ljudi Izrailjci! Poslušajte reči ove: Isusa Nazarećanina, čoveka od Boga potvrđenog među vama silama i čudesima i znacima koje učini Bog preko Njega među vama, kao što i sami znate, Ovog određenim savetom i promislom Božjim predana primivši, preko ruku bezakonika prikovaste i ubiste; kog Bog podiže" (Dela apostolska 2:22-24).

50. Jer apostol Petar izričito govori da "sve od Boga, koji pomiri nas sa sobom kroz Isusa Hrista" (2. Korinćanima 5:8).

51. Jer se isti apostol zahvaljuje „Bogu koji nam dade pobedu kroz Gospoda našeg Isusa Hrista" (1. Korinćanima 15:57).

52. Jer je rečeno da bi trebalo „svaki jezik da prizna da je Gospod Isus Hristos na slavu Boga Oca" (Filipljanima 2:11).

53. Jer Sveto pismo potvrđuje to da „tako i Hristos ne proslavi sam sebe da bude poglavar sveštencički, nego Onaj koji Mu reče: Ti si moj sin, ja Te danas rodih" (Jevrejima 5:5).

54. Jer se izričito ističe to da je Bog dao Hristu otkrovenje koje je namenjeno autoru Apokalipse (Otkrovenje 1:1).

55. Jer Apostol govori o Hristu, samo kao o slici Boga. "Koji je slika Boga nevidljivoga," (Kološanima 1:15; 2. Korinćanima 4:4). Bilo bi apsurdno ikoga nazvati sopstvenom slikom.

56. Jer se za Hrista kaže da je "prvorođeni prije svakoga stvorenja" (Kološanima 1:15).

57. Jer se za njega kaže da je "početak stvorenja Božjega," Otkrovenje 3:14.

58. Jer Sveto pismo potvrđuje, brojnim rečima, to da je "Isus bio samo malo umanjen od anđela" (Jevrejima 2:9). Može li Bog da bude na nižem nivou od stvorenja koje je načinio?

59. Jer Petar objavljuje da "on primi od Boga Oca čast i slavu kad dođe k Njemu takav glas: Ovo je Sin moj ljubazni, koji je po mojoj volji," (2. Petrova 1:17).

60. Jer je predstavljeno kao neophodno to da Spasitelj čovečanstva bude "dužan u svemu da bude kao braća" (Jevrejima 2:17).

61. Jer, u svojoj Poslanici Jevrejima, Hrist se poredi sa Mojsijem na način koji ne bi bio prikladan da je on Vrhovni Bog. "Jer Ovaj čovek (Hrist) posta toliko dostojan veće časti od Mojsija" (Jevrejima 3:3).

62. Jer je predstavljen kao neko ko je sluga, izabran, voljen od strane Boga i primalac Božijeg duha. "Gle, sluga moj, koga sam izabrao, ljubazni moj, koji je po volji duše moje: metnuću duh svoj na Njega" (Matej 12:18).

63. Jer on sam izjavljuje da je činio dela koja su se Ocu dopadala, da je Otac bio sa njim i da ga nije napuštao. "I Onaj koji me posla sa mnom je. Ne ostavi Otac mene samog; jer ja svagda činim šta je Njemu ugodno." (Jovan 8:29).

64. Jer se za njega kaže da „napredovaše u premudrosti i u rastu i u milosti kod Boga i kod ljudi" (Luka 2:52).

65. Jer govori o sebi kao o nekome ko od Oca prima naređenja. "Otac koji me posla On mi daje zapovest šta ću kazati i šta ću govoriti" (Jovan 12:49).

66. Jer je predstavljen kao neko ko ispunjava Očeve naredbe, i kao neko ko je "poslušan do smrti" (Filipljanima 2:8). "Šta ja dakle govorim onako govorim kao što mi reče Otac." (Jovan 12:50). "Ja održah zapovesti Oca svog" (Jovan 15:10).

67. Jer se Hrist "od onog što postrada naučio poslušanju" i putem patnje on je načinjen savršenim od strane Boga (Jevrejima 5:8).

68. Jer se u Svetom pismu o njemu govori kao o prvorođenom među mnogom braćom (Rimljanima 8:29). Da li Bog ima braću?

69. Jer Hrist svakoga ko sluša Boga naziva svojim bratom. "Jer ko izvršava volju Oca mog koji je na nebesima, onaj je brat moj" (Matej 12:50).

70. Jer vernima nudi razlikovanje i čast koju sam ima kada je sa Ocem. "Koji pobedi daću mu da sedne sa mnom na prestolu mom, kao i ja što pobedih i sedoh s Ocem svojim na prestolu Njegovom" (Otkrovenje 3:21).

71. Jer se nešto kasnije Bogu obratio Sin i odredio ga da bude naslednik svih stvari (Jevrejima 1:2).

72. Jer je Hrist "Prvenac iz mrtvih" (Otkrovenje 1:5).

73. Jer je objavljeno da ga je Bog podigao iz mrtvih. "Ovog Isusa vaskrse Bog, čemu smo mi svi svedoci" (Dela 2:32; Rimljanima 10:9-10).

74. Jer je Bog na apostole izlio sveti Duh, kroz Isusa Hrista (Titu 3:6).

75. Jer je razlog toga što sveti Duh nije ranije primljen upravo taj što Isus nije još uvek bio proslavljen. "Duh sveti još ne beše na njima, jer Isus još ne beše proslavljen." (Jovan 7:39).

76. Jer je potvrđeno da je Bog uzdigao Hrista da bude Princ i Spasitelj, (Dela apostolska 5:31).

77. Jer je Bog od istog tog Isusa, koji je bio razapet, načinio i Gospodarom i Hristom (Dela 2:36).

78. Jer mu je Bog njemu dao ime koje je iznad svakog imena (Filipljanima 2:9).

79. Jer je Bog odredio Hrista da bude sudija živima i mrtvima (Dela apostolska 10:42).

80. Jer će Bog da sudi tajnama ljudskim putem Isusa Hrista (Rimljanima 2:16).

81. Jer sve presude Otac dade Sinu da donese (Jovan 5:22).

82. Jer naš Spasitelj temelji važnost svog suda samo na okolnostima, ali ne sudi samo on već i Otac koji ga je poslao. "I ako sudim ja, sud je moj prav: jer nisam sam, nego ja i Otac koji me posla" (Jovan 8:16).

83. Jer je rečeno da je on, kada je primljen u raj, "seo Bogu sa desne strane" (Marko 16:19).

84. Apostol Pavle tvrdi da Mesija (koji je u to vreme već bio u raj) "živi za Boga" i da je "živ po sili Božijoj" (Rimljanima 6:10; 2. Korinćanima 13:4).

85. Jer je potvrđeno da Hrist "kad Mu sve pokori, onda će se i sam Sin pokoriti Onom koji Mu sve pokori, da bude Bog sve u svemu" (1. Korinćanima. 15:28).

86. Jer apostol Jovan uverava da "nijedan čovek nikada nije video Boga", što ne bi bilo istinito da je Hrist Bog (Jovan 1:18; 5:37).

87. Jer u proročanstvima Starog zaveta koja se odnose na Hrista, o njemu se govori kao o nekome ko se razlikuje i ko je inferioran Bogu (5. Mojsijeva 18:15, Jovan 1:45).

88. Jer Jevreji nikada nisu očekivali da će iko drugi do biće drugačije od Boga i inferiorno njemu biti njihov Mesija, pa ipak nema dokaza da je naš Spasitelj ikada njima nagovestio da su njihova očekivanja pogrešna.

89. Jer u Svetom pismu ne stoji, da se Jevreji osim na dva mesta, ikada suprotstavljaju našem Spasitelju oko toga što se on predstavio da je Bog ili jednak Njemu. Međutim, da je on imao običaj da zauzme takav identitet ili (ontološku) jednakost, u svom razgovoru sa ljudima koji su toliko jako vezani za monoteizam, on bi se našao uključenim u stalnu kontroverznost o ovoj stavki, čiji bi se određeni tragovi morali javiti u Novom zavetu.

90. Jer u ova dva slučaja, pre svega kada je optužen da je sebe prozvaao Bogom, a zatim za to da je sebe stavio u jednaku poziciju sa istim, on izričito negira te optužbe. Kao odgovor na optužbu da je sebe stavio u jednaku poziciju sa Bogom, on odmah odgovara "Zaista, zaista vam kažem: Sin ne može ništa činiti sam od sebe nego šta vidi da Otac čini; jer šta On čini ono i Sin čini onako;" a odmah nakon toga i „Ja ne mogu ništa činiti sam od sebe;" (Jovan 5:19, 30). Kao odgovor na optužbu da je sebe načinio Bogom, on se Jevrejima obraća: "Ne stoji li napisano u zakonu vašemu: ja rekoh: bogovi ste? Ako one nazva bogovima kojima reč Božja bi, i pismo se ne može pokvariti; Kako vi govorite onome kojega otac posveti i posla na svet: hulu na Boga govoriš, što rekoh: ja sam sin Božji?" (Jovan 10:34-36).

91. Jer zar bi njegovi direktni sledbenici, da su verovali da je on Svemoćni Bog, bili toliko bliski sa njim, raspravljali se sa njim, izdali ga, negirali ga, pobjegli od njega i ostavili ga razapetog na krstu?

92. Jer Apostoli, nakon što su ispunjeni svetim Duhom na dan Trojice, nisu propovedali da je Hrist Bog, već su propovedali ono što je sve u svemu nekonzistentno sa tom doktrinom. "Čoveka od Boga potvrđena ... koje učini Bog preko njega" (Dela 2:22); "Od njegovog semena podiže Bog ... Isusa;" (Dela 13:23); "Jer je [Bog] postavio dan u koji će suditi vasionome svetu po pravdi preko čoveka [Isusa] koga odredi, i dade svima veru vaskrsnuvši ga iz mrtvih" (Dela 17:31).

93. Jer ne postoje dokazi koji bi dokazali da su Jevreji ikada optužili za idolopoklonstvo one koji su među prvima prihvatili hrišćanstvo, što bi bilo slučaj da su verovali i podučavali to da je Sin, kao i Otac, JHVH; dok je poznato to da je ovo nametanje među najuobičajenijim zamerkama jevreja protiv hrišćana, jer je trojstvo postalo doktrina crkve.

94. Jer u Novom zavetu postoji sedamnaest pasusa gde se o Ocu govori kao o jednom i jedinom Bogu, dok ne postoji nijedan pasus gde se o Sinu tako govori.

95. Jer postoji 320 pasusa u kojima se Otac apsolutno i eminentno naziva Bogom; dok ne postoji nijedan pasus u kome se Sin tako naziva.

96. Jer postoji 105 pasusa u kojima je Otac iskazan kao Bog, neobično visokim titulama i epitetima, dok Sin nijednom nije tako opisan.

97. Jer postoji 90 pasusa gde se kaže da sve molitve i hvale treba da budu upućene Njemu, i da sve treba na kraju da bude usmereno ka njegovoj časti i slavi; dok o sinu nijedna takva izjava nije data.

98. Jer u 1300 pasusa u Novom zavetu u kojima se reč Bog pominje, nijedan nužno ne implicira postojanje više od jedne osobe u Božanstvu, niti da je ovaj jedan iko drugi do Otac.

99. Jer postoji više od 300 pasusa u kojima se najjasnijim impliciranjem kaže da je Sin podređen Ocu, da od Boga prima svoju božansku moć i da deluje u skladu sa Njegovom voljom.

100. Jer, jednom rečju, prevlast Oca i inferiornost Sina predstavlja jednostavnu, neosramočenu i aktuelnu doktrinu Biblije; dok je njihova jednakost (ili identitet) odevena u misteriju, okružena teškoćama, i zavisna, u najboljem slučaju od nekoliko pasusa koji je podržavaju.